

Komentar Evanđelja: Poteškoće na putu

Evanđelje subote nakon
Bogojavljenja i komentar.

Evanđelje Mk 6, 45-52

Pošto Isus nahrani pet tisuća ljudi, odmah prisili svoje učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko, prema Betsaidi, dok on otpusti mnoštvo. I pošto se rasta s ljudima, otiđe u goru da se pomoli.

Uvečer pak lađa bijaše posred mora, a on sam na kraju. Vidjevši kako se muče veslajući, jer im bijaše protivan vjetar, oko četvrte noćne straže dođe k njima hodeći po moru. I htjede ih

mimoći. A oni, vidjevši kako hodi po moru, pomisliše da je utvara pa kriknuše. Jer svi su ga vidjeli i prestrašili se.

A on im odmah progovori: »Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!« I uziđe k njima u lađu, a vjetar utihnu. I veoma se, prekomjerno, snebivahu; još ne shvatiše ono o kruhovima, nego im srce bijaše stvrdnuto.

Komentar

Mnoga učenja našega Gospodina odvijaju se oko jezera. S vremenom će učenici shvatiti da je ono što se tamo događa alegorija života. I da se moraš suočiti sa životom, čak i ako misliš da si nemoćan. Evanđelje današnje Mise govori nam da je jedna od najvećih poteškoća s kojom se čovjek može susresti na putu tvrdoća srca i da je tu ključ

razumijevanja onoga što nam se događa i mogućnosti da to integriramo u cjelinu našeg postojanja.

Oci Crkve ne ograničavaju se samo na isticanje umora koji dolazi od veslanja protiv vjetra. Životne prepreke ne dolaze samo izvana, već se nalaze i u nama samima. Valovi su za njih također slika ponosa i arogancije. Ono što vam omogućuje navigaciju bez poteškoća je poniznost. Otvorenost srca i pouzdanje u Boga daju čovjeku dublje razumijevanje stvari.

Izbjegavanje otvrdnjavanja srca djelomično je u našim rukama. Život nam zasigurno predstavlja svoje izazove. I sustiže nas zlo koje su prouzročili drugi. Ali u našim je rukama zatvoriti se ili priskočiti u pomoć onima oko nas, znajući da smo svi podvrgnuti istoj stvari. Nismo jedini primatelji zla na svijetu;

nismo jedini koji imaju prepreke, bolove i nedostatke. A ta želja za odlaskom i pomaganjem drugima otvara naša srca koja nam pomažu da kroz život prolazimo s radošću, čak i usred poteškoća.

Isus nas čuva. I to nam je stalno iskustvo, iako ga ponekad ne можemo prepoznati. Jedan od načina na koji nas mora pratiti jest upravo izlaskom u susret onim ljudima oko nas, kojima je potrebna utjeha, materijalna pomoć, poučavanje, svjedočenje naše radosne i iskrene vjere. Tko otvori svoje srce na ovaj način, izbacit će iz njega sve vrste straha, jer strah proizlazi iz osjećaja samoće, a tko dočeka bližnjega, dočekuje Krista u svom domu i nikada nije sam.

Juan Luis Caballero // Photo:
Nick Bondarev - Pexels

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-sabado-despues-
epifania/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-sabado-despues-epifania/) (8.08.2025.)